

عنوان مقاله:

نقش پیکرک های زنان در دنیای باستان (با تکیه بر مکشوفات باستان شناسی)

محل انتشار:

فصلنامه زن و فرهنگ، دوره ۴، شماره ۱۴ (سال: ۱۳۹۱)

تعداد صفحات اصل مقاله: ۹

نویسندگان:

سامان فرزین - دانشگاه مازندران، باستان شناسی، مازندران، ایران.

مریم زور - دانشگاه تربیت مدرس، گروه باستان شناسی، تهران، ایران.

سید رسول موسوی حاجی - دانشگاه مازندران، گروه باستان شناسی، مازندران، بابلسر، ایران.

خلاصه مقاله:

پیش از ابداع خط، بشر با ساختن پیکرک هایی از گل، سنگ و غیره، اندیشه های خود را نموداری ساخت. اقوام پراکنده فلات ایران از هزاره های قبل از میلاد همواره پایبند تقلید صرف از طبیعت نبودند بلکه اغلب میل داشتند حاصل خاطره خیال خود را با نوک تیشه یا سر انگشت های هنرمندانه خود از سفالو سنگ برآورند و هر یک از پیکرک ها را مطابق آرزوها و اندیشه ها و باورهای آئینی خود جلوه گر سازند. پیکرواره های کوچک حیوانات و انسان احتمالا جنبه پیشکشی و نذری داشته است. پیکره های زنان نمادزایش (الهه مادر) و جنبه های مذهبی و آئینی داشته اند. تحلیل های روانشناسانه از این آثار هنری نشاندهنده این است که هنرمند فقط به دلیل ایجاد یک شیء هنری این آثار را خلق نمی کند، بلکه در پشت سر این هنر یک اندیشه است. از اولین آثار هنری که بشر ساخته همان پیکرک های انسانی بوده است که بیشتر به شکل زن بودند. زن برای مردمان آن دوران، انسانی پیچیده بوده و این پیچیدگی در پیکرک های ساخته شده نیز دیده می شود. از نظر هنرشناسان و باستان شناسان، در جهان بینی انسان شناسی باستانی، زن نماداسطوره بوده است. خدا بانوها اولین نمونه نمایش خصایص زن بوده اند. خدایانوها نه تنها مادر انسان هابلکه مادر تمام موجودات زنده اند، جانورانی که با هر پیکرک کشیده شده اند نشان دهنده این امر هستند.

کلمات کلیدی:

پیکرک، زن، الهه، آیین، باستان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/۱۰۲۳۷۲۵>